นิทานชาวบ้านเรื่อง ยาย ตา กะเต่า
Written by นายตัวดี ท.ทิวเทือกเขา
Wednesday, 06 July 2011 15:26 -
There are no translations available.

นานมาแล้ว มีชาวนาผู้เฒ่าสองตายาย เป็นคนธรรมะธรรโม ซื่อและสันโดษ
ทำนาด้วยความขยัน หมดหน้านาก็ทำไร่ จึงพอมีพอกินไม่ยากไร้ ลูกก็ไม่มี
ชีวิตของทั้งสองจึงสงบยิ่งนัก พอหน้าแล้งก็จับปลาหาอาหาร ไปตามครรลองของชีวิต
วันหนึ่งโชคไม่ดี ตายายหาปลาไม่ได้เลย จึงเดินคอตกกลับบ้านด้วยความผิดหวัง
ระหว่างทาง สองตายายก็พบกับเต่าชราตาบอด ด้วยใจเมตตาเห็นเต่าตัวแห้งนัก
จึงได้ยกไปจุ่มน้ำ และสั่งให้ไปหากินอยู่แถวนั้น อย่าขึ้นมาหากินบนบก
คนอื่นเห็นจะจับไปกินเป็นอาหาร
รุ่งขึ้นตายายก็ตกลงกันว่าจะแยกกันไปหาปลาคนละที่ ตาสะพายแหไว้บนบ่า
ส่วนยายถือสวิงไป จะด้วยความบังเอิญหรืออย่างไรก็เหลือจะเดา
ตาจะเหวี่ยงแหไปทางไหนก็ติดแต่เต่าตาบอดตัวนั้นอยู่ร่ำไป
ปล่อยลงน้ำไปก็ไปติดที่สวิงยายอีก เป็นอยู่อย่างนี้ทั้งวัน จนตาโกรธมาก
เพราะเชื่อว่าเป็นเพราะเต่าตัวนั้นทำให้แกหาปลาไม่ได้เลย จึงตะโกนบอกยายว่า
"กลับเถอะยาย วันนี้กินแกงเต่ากัน"
"แกจะเอาฟันที่ไหนเคี้ยวเนื้อมัน เต่าแก่ออกอย่างนั้น"
เถียงกันอยู่ครู่หนึ่ง ด้วยความที่มีใจเมตตาอยู่แล้ว
ยายกับตาจึงตกลงว่าจะเลี้ยงเต่าตัวนี้ไว้ในบ้าน
โดยจะให้อยู่กับหมาที่เลี้ยงไว้หลายตัว
กลางคืนวันนั้น ตอนดึกสงัดขณะที่ตายายนอนหลับสนิท
หูก็ได้ยินเสียงเต่าคลานมาที่ริมตีนมุ้ง
"ตาตื่นเถอะ เร็วเข้าด้วย อย่านอนขี้เซาเลยน้ำจะท่วมอยู่แล้ว"
ยายตาไม่เชื่อจะนอนต่อ เต่าก็ไม่ยอมให้นอนได้ ปลุกอยู่อย่างนั้น
ในที่สุดก็อดรนทนเต่าเซ้าซี้ไม่ได้
จึงออกไปนอกบ้านหาไม้ไผ่มาต่อแพตามที่เต่าแนะนำ
จนเพื่อนบ้านแปลกใจพากันไต่ถาม ว่าจะตัดไม่ไปทำไม
ตาก็บอกไปตามตรงว่าจะเอาไปต่อแพ เพราะน้ำจะท่วม เพื่อนบ้านฮาตึงทั้งหมู่บ้าน
หาว่าตากับยายเป็นบ้าไปแล้ว เพราะดันไปเชื่อความฝันเหลวไหล
ตาก็ไม่ได้โต้ตอบอะไร ตั้งหน้าตั้งตาต่อแพไม่ฟังคำค้านของใคร ในที่สุดแพก้เสร็จ
ท่านกลางคำเยาะเย้ยถากถางของเพื่อนบ้าน ที่ผ่านมาเห็น ว่าจะต่อแพไว้ใช้บนบก
คืนนั้นก็เกิดพายุฝนอย่างหนัก ฝนตกลงมาประดุจฟ้ารั่ว ชาวบ้านจมน้ำตาย
บ้างถูกกระแสน้ำพัดพาหายไป เหลือแต่ตากับยาย ซึ่งคืนนั้นนอนบนแพที่ต่อไว้
ตามคำแนะนำของเต่าตาบอดที่เลี้ยงไว้
แพของตากับยายลอยไปตามยถากรรม กระแสน้ำเชี่ยวกรากไหลแรง จนยายกับตายืนไม่ติด
พายุรุนแรงปั่นป่วน หมาทั้งหลายรวมทั้งเต่าขึ้นมาอยู่บนแพหมด ตากับยายขอบใจเต่า
แล้วให้อาหารเป็นรางวัล
จนแพลอยไปได้สักครู่ใหญ่ ก็มีงูใหญ่ตัวหนึ่งเลื้อยขึ้นมาบนแพ
ตาเห็นเข้าจึงหยิบขวานจะจามงู เต่าแก่ไม่ยอมห้ามไว้
สัตว์ป่าทั้งหลายลอยคอตามน้ำมาเป็นทิวแถว รวมทั้งเสือด้วย
ตาหยิบปืนเกือบเล็งยิงเสือที่พยายามตะกุยขึ้นมาบนแพ เต่าก็ห้ามไว้อีก
ขออนุญาติให้เสือขึ้นมาด้วย มีลิงสมทบขึ้นมาบนแพด้วยอีกตัวหนึ่ง ทั้ง 6
ชีวิตอยู่ร่วมกันบนแพด้วยความสงบ
ในที่สุดตากับยายก็ได้ยินเสียงแววเหมือนคนร้องให้ช่วย
เสียงนั้นแสดงว่าเจ้าของเสียงกำลังจะสำลักน้ำและกำลังจะจมน้ำตาย
 1 / 3

นิทานชาวบ้านเรื่อง ยาย ตา กะเต่า
Written by นายตัวดี ท.ทิวเทือกเขา
Wednesday, 06 July 2011 15:26 -
ทั้งสองจึงตรงเข้าไปช่วยฉุดชายนั้นขึ้นมาบนแพ เต่าตาบอดห้ามอย่างไร
สองยายตาก็ไม่เชื่อ ยังให้เสื้อผ้าขอยืมอีกด้วย
เลี้ยงดูด้วยข้าวปลาอาหารตามมีตามเกิด จนชสยผู้นั้นแข็งแรงขึ้น
พอหมดพายุโหม น้ำก็แห้งอย่างรวดเร็ว สัตว์ทั้งหลายก็ลาตายายด้วยน้ำตานองหน้า
สำนึกในบุญคุณที่ช่วยชีวิตพวกมันไว้ แล้วก็แยกย้ายกันไปยังป่าของตน
ตากับยายจึงได้ลงมือพรวนดินเพื่อทำสวนครัว วันหนึ่งลิงก็เก็บขนุนมาฝากยายกับตา
ส่วนเสือก็ครุ่นคิดจะตอบแทนบุญคุณอยู่ทุกลมหายใจ
วันหนึ่งขณะที่เดินลัดเลาะไปตามชายป่า เสือก็ได้เห็นว่ามีคนมาปลูกพลับพลา
และประดับประดาอย่างสวยงาม อีกด้านหนึ่งกำลังปรุงอาหาร ส่งกลิ่นหอมฉุย
พนักงานกำลังตักอาหารใส่ภาชนะที่ทำด้วยเงินและทอง เพื่อจัดโต๊ะอาหาร
เสือก็ทราบทันทีว่า พระราชาหรือเจ้าชายกำลังเสด็จประพาสป่า
เสือจึงเดินทื่อเข้าไปที่พนักงานกำลังจัดโต๊ะอาหารอยู่
พนักงานก็พากันวิ่งหนีทิ้งงานไปคนละทางสองทาง เสือจึงคาบผ้าปูโต๊ะทั้งสี่ด้าน
ตลบเอาจานอาหารไว้ตรงกลางแล้วคาบห่ออาหารพร้อมด้วยภาชนะอันมีค่า
นำไปให้ตากับยาย เพราะตากับยายยากจนจะได้กินอาหารดีๆ
และถ้วยชามนั้นเสร็จแล้วก็จะนำไปขายแลกเงินได้อีก
ขณะที่เสือคาบห่ออาหารมานั้นตากับยาย กำลังฟันดินอยู่ในไร่
เมื่อกลับมาถึงบ้านด้วยความเหนื่อยล้า เห็นภาชนะและอาหารอันมีค่า
ก็ตกใจไม่รู้ว่าใครนำมาไว้ ตากับยายจึงกินอาหารนั้น
ส่วนที่เหลือก็แจกให้กับสัตว์เลี้ยง ได้กินจนอิ่มหนำทั่วหน้ากัน
ต่อมาตากับยายไปทำไร่ตามปกติ เพราะยังไม่ถึงหน้านา
ชายคนที่ตากับยายช่วยชีวิตเอาไว้คราวน้ำท่วม ได้เดินผ่านกระท่อมของแก
และอวดว่าเขาได้รับราชการ เป็นผู้ตรวจราชการต่างพระเนตรพระกรรณ
ตากับยายได้ฟังก็ดีใจ จัดเลี้ยงต้อนรับด้วยความอ่อนน้อม
นำเอาภาชนะที่เสือคาบเอามาฝากออกมารับแขก
ฝ่ายชายใจทราม คิดแค้นและอาฆาตเต่าชราไม่หาย
ถามถึงเต่าที่เคยห้ามยายกับตาไม่ให้รับเขาขึ้นแพ
ปรากฎว่าเต่าได้ไปอยู่ที่อื่นเสียแล้ว ชายผู้นั้นเมื่อกินอาหารเสร็จแล้ว
ก็อุตส่าห์เดิยไปหาเต่าที่ชายคลอง
ขณะนั้นเต่ามิได้ทอดทิ้งตากับยายผู้มีพระคุณเลย
เมื่อขายผู้นั้นเดินมาที่กระท่อมของตากับยายเต่าก็ทราบ
จึงรีบคลานขึ้นมาจากน้ำจะมาเตือนตากับยาย แต่เนื่องจากคลานเข้าไปไม่ทันการ
ชายหนุ่มใจทรามเห็นเต่าเข้าเสียก่อน จึงเอาก้อนหินทุ่มเต่ากะให้ตาย
เต่าจึงไม่มีโอกาสเตือน ได้แต่คลานหนีลงน้ำไปด้วยความบอบช้ำ
ชายเนรคุณเมื่อฆ่าเต่าไม่ได้ก็เดินกลับไปยังกระท่อม
เพื่อไต่สวนจับผิดสองผัวเมีย ว่าไปโขมยภาชนะใส่อาหารที่สวยงามมาจากไหน
ตากับยายก็บอกตามตรงว่าเสือคาบมา
เพราะวันที่เห็นของเหล่านั้นเห็นรอยเท้าเสือเต็มกระท่อมไปหมด
ชายผู้นั้นไม่เชื่อ ขู่ว่าจะนำความเข้าทูลพระราชา
ตากับยายมีความทุกข์ร้อนใจยิ่งนัก นั่งกอดเข่าปรับทุกข์กันที่ชายเรือน
เต่าตาบอดแอบมากระซิบให้หนีไป แต่ก็สายเสียแล้วไม่ทันการอีก
ชายใจทรามได้นำเจ้าหน้าที่มาที่กระท่อม
เพื่อมาจับกุมสองคนยายตาไปไต่สวนและเข้าคุก
สัตว์ทั้งหลายที่ยายกับตาเคยช่วยชีวิตไว้
ทราบข่าวก็พากันมาแอบดูยายตาเดินเข้าไปรับโทษในเมืองหลวง
ด้วยความสงสารและเจ็บแค้น แล้วก็ประชุมหารือกัน ว่าจะช่วยยายกับตาอย่างไร
 2 / 3

นิทานชาวบ้านเรื่อง ยาย ตา กะเต่า
Written by นายตัวดี ท.ทิวเทือกเขา
Wednesday, 06 July 2011 15:26 -
เมื่อวางแผนเสร็จแล้วก็ดำเนินการทันที
งูพิษค่อยๆ ลอบเลื้อยไปถึงห้องบรรทมของพระราชา ซึ่งพระราชธิดากำลังสาวและสวยมาก
และเป็นพระธิดาองค์เดียว งูเลื้อยเข้าไปบนพระแท่น แล้วกัดที่ต้นแขนพระธิดา
โดยคายพิษพอแต่มิให้ตายเพียงสลบไปเท่านั้น
หมอหลวงทั้งวังถูกตามตัวมา ก็ไม่สามารถแก้พิษได้ ส่งเจ้าหน้าที่ไปตีฆ้องร้องป่าว
มีหมอเข้ามารักษาพระธิดามากมายหลายคนก็ไม่ได้ผล
ส่วนลิงคอยทีอยู่ พอได้เวลาก็ปีนเข้าไปหาตากับยายทางหน้าต่างคุก
เห็นยายกับตาถูกใส่ขื่อคา ลิงก็ร้องไห้สงสารตายาย
แล้วก็คายยาวิเศษสำหรับแก้พิษงู
ออกมาจากกระพุ้งแก้มให้ตายายแล้วบอกให้ไปอาสาแก้พิษงูของพระธิดา
ด้วยยาวิเศษที่มอบให้นี้ จะทำการได้สำเร็จแน่นอน
ตากับยายจึงตะโกนบอกผู้คุม อาสาแก้พระธิดาให้ฟื้นคืนชีพ
แล้วตากับยายก็ทำได้สำเร็จ พระราชาพระราชทานรางวัลอันมีค่ามากมาย ประทานโทษให้
ทำให้ตากับยายได้รับความสุขสบายจนชั่วอายุขัย..
--คนที่ไม่รู้จักบุญคุณคน เลวเสียยิ่งกว่าสัตว์--
 3 / 3